

LBRIS

We know
books

GABRIEL SOCACIU

*Mesaje
ale
suferințelor
sufletului*

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2024

Cuprins

<i>Cuvânt de început</i>	... 5
<i>ogîndire</i>	... 7
<i>o cale</i>	... 9
<i>amintiri a ceea ce suntem</i>	... 11
<i>o moștenire energetică</i>	... 13
<i>o viziune nouă</i>	... 15
<i>alte medicamente</i>	... 18
<i>momente de vârf</i>	... 21
<i>învățarea</i>	... 23
<i>ispitirile</i>	... 25
<i>în interior</i>	... 27
<i>discipol și învățător</i>	... 30
<i>trepte</i>	... 32
<i>una dintre protecții</i>	... 34
<i>o spirală</i>	... 36
<i>echilibrul</i>	... 38
<i>inima de „dincolo”</i>	... 40
<i>cunoaștere de sine</i>	... 42

- poarta ... 44*
ierarhiu ... 46
o direcție ... 49
legătura ... 51
fără așteptări ... 55
energie sacră ... 57
iertare ... 60
iubire de sine ... 62
purificare ... 64
o memorie a suferinței ... 66
simțirea de dincolo de simțuri ... 68
educație ... 70
de la spirit la trup ... 72
inseparabili ... 74
una dintre treziri ... 76
prejudiciu și compensare ... 79
oglinzi ... 81
armonizare ... 83
vindecarea orbirii ... 85
fără așteptări ... 87
inițierea cerurilor ... 89
pământ nou ... 91
bogăția supunerii ... 92
o sămânță bună ... 94
hrana recunoștinței ... 96
modelarea sinelui ... 98
vindecarea, o taină ... 99
sunt viu ... 101
nevăzutul ... 102
echilibrul ... 103

<i>ce am putea face...</i>	... 104
<i>acceptare necondiționată</i>	... 106
<i>o rană a sufletului</i>	... 108
<i>nevoia unei medicini a sufletului</i>	... 109
<i>dorință</i>	... 111
<i>o tărie</i>	... 112
<i>hrană</i>	... 113
<i>a vedea cu inima</i>	... 114
<i>nevoie de pace</i>	... 116
<i>o sămânță bună</i>	... 118
<i>biserica din suflet</i>	... 120
<i>falsă imagine de sine</i>	... 122
<i>a renunța la putere, este putere</i>	... 124
<i>prizonieri</i>	... 125
<i>egoism</i>	... 128
<i>o iluzie spirituală</i>	... 130
<i>acțiune</i>	... 132
<i>conexiune și vindecare</i>	... 134
<i>din interior</i>	... 136
<i>un paradox al suferinței</i>	... 138
<i>boli fabricate de oameni</i>	... 140
<i>Ce-I cerem lui Dumnezeu?</i>	... 142
<i>îmbrățișarea răului</i>	... 144
<i>o „muncă de jos”</i>	... 146
<i>năzuință</i>	... 148
<i>ascultare</i>	... 150

Cuvânt de început

Suferința este o parte a iubirii, rămasă în întuneric. Invariabil pășim pe această treaptă în drumul nostru spre nemurire. Suntem creați din iubire și nu putem deveni decât iubire, aceasta este Calea și Adevărul.

Fără suferință nu am fi suficient de coți și rezistenți și nu am aprecia astfel darul nostru cel mai de preț, care este viața spiritului.

Suferința este asemenea unui foc care ne crește rezistența la iubire, și arde toate impuritățile venite din învinovățirea, rușinea și frica de a trăi ca niște ființe libere.

Această carte cuprinde mesaje scrise spontan, fără așteptări și pretenții literare. Cine le cuprinde cu sufletul, le poate înțelege cu adevărat rostul și menirea.

Mulțumesc bunului Dumnezeu pentru profesorul numit *suferință* și darul cel mai de preț care este *viața*. Când suferința s-a alchimizat în cea mai transparentă formă de

iubire, viața noastră în această lume s-a sfârșit și nu mai este nimic care să ne lege de ea.

Acest lucru se poate petrece chiar și atunci când încă suntem în corp, pe pământ, și trăim o viață care nu mai este de acum încolo a noastră, ci a spiritului care o animă și o însuflețește, devenind Una cu ea.

oglindire

Ceea ce avem de iertat, nu se află în exterior, ci în interiorul nostru.

Este posibil să spunem că am iertat și că am făcut pace cu noi și cu alții, dar nu putem cunoaște niciodată dimensiunea prejudiciului produs în lumile superioare, decât observând ceea ce vine spre noi, ca efect al conduitei și viziunii noastre.

Există un proces de armonizare, de echilibrare, în care forțele Universului ne întorc vibrația a ceea ce am semănat: am cultivat ură și ne iubire, vom primi pe măsura acestor sentimente.

Binele făcut necondiționat este o putere care va atrage asupra noastră bunăvoința fără margini a cerurilor.

Orice prejudiciu poate fi corectat în viața aceasta și toate ne sunt cu puțință pe pământ.

Să fim conștienți, că faptele bune și cele rele pe care le ducem ca suflete după viața noastră pământească, vor cântări infinit mai greu în lumile superioare.

Raiul și Iadul sunt stări și simțiri, nu neapărat teritorii, iar ceea ce trăim acum, pe pământ, în timpul vieții, acolo, în lumea infinitului, se va amplifica și accelera ca efect de purificare și vindecare.

o cale

Odată ce suferința este prezentă în noi, avem două căi de urmat:

Una este să o negăm sau să o alungăm, iar medicina actuală și societatea în general abundă de practici felurite în a produce o falsă impresie de siguranță și vindecare.

Aceasta este calea urmată de majoritatea oamenilor, iar acest lucru reprezintă fidel și onest etapa evolutivă în care ne aflăm: căutarea unei fericiri și vindecări exterioare nouă înșine.

O altă cale, care poate părea la început mai anevoioasă, este aceea de a accepta durerea, suferința, ca un proces de evoluție prin care trecem inerent ca suflete. Acest lucru nu înseamnă negativism, blazare sau pasivitate în acțiune, ci o cale onestă de a ne observa lăuntric și a înțelege că tot ce înseamnă umbră, rană, respingere, ne obligă la a ne îmbrățișa și iubi așa cum suntem în acea clipă, desprinși de orice judecată și vedere preconcepută și limitativă.

De acolo, de la această observare și compasiune interioară, fire de lumină renaș și rememorează sentimentul inițial de fericire divină: omul este creat din iubire, pentru a deveni la rândul lui iubire.

El poate retrăi în acele clipe pe pământ, imaginea raiului primordial.

Acele momente de bucurie nedisimulată, spontană, care apar după lungi momente de apatie și suferință, ne arată că noi cu noi înșine avem o legătură și o cale comună.

Din această comuniune, putem vedea lumina unui nou răsărit al unei zile pe pământ chiar în noi înșine.

amintiri a ceea ce suntem

Sufletul primește energie atât din partea spirituală, sub formă de duh sfânt, cât și din partea telurică a pământului, sub forma unor impulsuri ale forțelor demonice, întunecate.

Noi nu putem opri anumite influențe care vin din partea grosieră a energiilor, iar din acest motiv, simțim nevoia să controlăm alte energii sau ființe, așa cum noi, la rândul nostru, suntem un fel de hrană pentru alte scopuri decât cele legate de evoluția sufletului.

Dacă nu putem opri ceea ce este de împlinit la nivel general, de umanitate, nouă ne rămâne doar să îmbunătățim cât mai mult, mediul în care se mișcă corpul nostru fizic și cel subtil, al sufletului.

Putem să ne creștem imunitatea organismului prin relații cu persoane și locuri purtătoare de magnetism, în special cu ființe conectate la simplitate și naturalețe.

Imunitatea sufletului depinde de cât de mult putem accepta și ierta ceea ce mediul ne oferă și a cărei putere de

corectare și control este de multe ori mai puternică decât voința individuală.

Astfel, noi nu putem lua cu noi, în călătoriile și drumurile noastre prin viață decât iertarea și bunăvoința de care putem să ne folosim pentru protecție și vitalizare a sufletului și lumina sfântului duh, pe care o primim periodic, potrivit năzuinței și efortului continuu de a ne aminti că suntem înaintea de toate ființe spirituale și iubitoare.

o moștenire energetică

Să fim cât mai conștienți că vom lăsa în urma noastră și o moștenire energetică, o anumită vibrație care va dăinui mai mult sau mai puțin după viața noastră pământească.

Sentimentele, gândurile și mai ales faptele noastre din timpul vieții vor avea o influență asupra lumii pe care o părăsim ca și corp al spiritului.

În urma noastră rămâne un corp care se va descompune, dar și o amprentă energetică, o memorie a conduitei urmate.

Un om care s-a rugat în viața sa pentru binele altora, îi va influența și pe alții în credința lor, faptele altruiste vor fi ca niște trepte solide pentru cei ce rezonază cu același comportament.

Ca și copiii ne vom aminti puțin din felul în care am fost educați de părinți și profesori, ca și cunoaștere, dar vor rămâne puternic în memoria noastră un sentiment sau o faptă anume, despre care spunem că ne-au marcat toată viața.

Această memorie, care se transmite în corpul nostru eteric ne va influența puternic personalitatea și comportamentul în timpul vieții.

O insultă, un blestem, orice neiertare, sau resentimentele produse, rămân în urma noastră ca o zgură, sau ca o cenușă, care vor dăinui un timp pe pământ și cineva se va ocupa de curățarea lor.

Atunci când se produce prea multă astfel de zgură care întunecă pământul, ceva cu mult mai puternic decât un om obișnuit se va ocupa de curățarea și purificarea aceluia loc.

Acesta poate fi numit un om sfânt, care a primit această misiune din lumea spirituală și care va fi capabil de cel mai profund sacrificiu pentru binele lumii.

Sacrificiul suprem sau ofranda, este cea mai înaltă treaptă a iubirii, a purificării și poartă memoria ei în sufletul multor generații și în cel al pământului.

o viziune nouă

Avem nevoie de o altă viziune privitoare la creștinism. Învățătura lui Hristos, din punct de vedere ezoteric, este una a iubirii. Pentru că iubirea este un lucru care privește sufletul, ar trebui să ne îndreptăm toată atenția spre energia acestuia prin educație și aplicare practică în viața de zi de zi.

Mulți dintre noi avem o problemă reală în a înțelege creștinismul din punct de vedere al învățaturii lui Hristos. Cel mai mare obstacol în calea spre această învățătură este cel cu privire la gândire.

Școlile, religia și societatea în general au format oameni ai gândirii nu numai dintre cei predestinați să aibă această înclinație, ci și din marea masă a oamenilor extrasensibili, cu calități intuitive. Mulți dintre aceștia suferă de depresie, singurătate și inadecvare din cauza faptului că necesitatea lor de a se dezvolta ca ființe spirituale a fost neînțeleasă, pusă la zid, socotită a fi chiar o problemă socială și psihologică. Aceste suferințe au apărut încă din copilărie și adolescență.

Multe dintre diagnosticile puse copiilor și tinerilor din ziua de astăzi sunt o gravă neînțelegere a necesităților sufletești și spirituale reale ale acestora. A le corecta cu medicamente și prin psihologia minții este un proces înșelător și distructiv pe termen lung. Persoanele intuitive, extrasensibile nu au nevoie de o altă gândire, ci de manifestarea propriului potențial creativ și intuitiv prin care lumea nouă se formează. Expresia „Lăsați copiii să vină la Mine” este un îndemn pentru fiecare ființă să privească spre Divin prin sentimentul de puritate și iubire.

Este o chestiune de importanță colosală în plan cosmic, nu numai la nivelul pământului, să educăm copiii, tinerii, din punctul de vedere al calității sufletului și cât mai puțin prin intermediul gândirii și raționamentelor materialiste.

Doar unul la câteva mii de oameni poate avea în prezent pe pământ o gândire suficient de pură, prin care poate înțelege mesajele lui Hristos.

Restul ființelor, prin gândire, întăresc în special sentimentul de durere, vinovăție, rușine și lipsa iubirii de sine. De aici pornește ruptura de adevăratul creștinism, care este o învățătură a neseperării și nejudicării.

A înțelege învățătura lui Hristos și a o pune în aplicare, este o treabă a intuiției, a privirii lăuntrice, a călăuzirii vocii interioare și aceste lucruri trebuie răspândite nu numai oamenilor maturi, ci și către copii și tineri.

Progresul material prin care trece în prezent omenirea va trebui înlocuit cu o viziune simplă, naturală și directă, privitoare la creștinism ca manifestare a intuiției și sentimentelor sufletului.

Sunt din ce în ce mai multe ființe pe pământ care renunță la a căuta Calea și Adevărul prin gândire, orientându-se spre o direcție intuitivă, a sufletului. Dar și acestora trebuie să li se reamintească și întărească această viziune a adevăratei cunoașteri prezente în interior.

alte medicamente

Nefericirea și apatia care au cuprins sufletele celor mai mulți oameni, în prezent nu se mai pot trata cu analgezice care liniștesc pe moment mintea, nici cu mijloace artificiale ce înviorează simțurile și dau sentimentul de „viață normală”. Societatea, așa cum a ajuns ea în prezent, un generator de consum de energie pentru suflete, a încetat să mai fie un lucru normal pentru lumile subtile.

Tratamentele psihologilor și medicilor, chiar și cele mai inovatoare dintre ele, nu cunosc motivul real al durerilor sufletești: separarea tot mai mare de energia *viului*, de iubire, de sine încorporat de întreg, cele trei părți prin care recunoaștem și simțim prezența lui Dumnezeu în noi înșine.

Pe acestea le avem de recuperat și însușit în prezent și în viitorul apropiat, pentru ca oamenii, așa cum îi cunoaștem, să se dezvolte natural, în armonie cu celelalte lucruri care se schimbă în lumea Creației.

Medicamentele pentru corp și minte nu pot trata sufletul unui om și nici nu pot lucra constructiv pe psihicul lui.

Au fost timpuri în care omenirea, ajunsă la un apogeu al dezvoltării minții, psihicului, sinelui egotic, individualist, a reacționat benefic la medicina structurală, fiziologică, alopată, dar despre aceste vremuri putem vorbi deja la modul trecut.

Pare greu de crezut, dar bolile pe care le numim în prezent psihice, nu mai au deloc legătură cu psihicul luat separat, ci cu o durere cu mult mai profundă a corpului eteric, subtil. Simptomele diverse și multiplele denumiri de boli din planul fizic, ascund suferințe și dureri ale acestui corp subtil, pe care medicina actuală nu îl studiază și este incapabilă astfel de a-l cunoaște. Ajungându-se la agravarea suferințelor din cauza necunoașterii adevăratelor cauze și infirmități interioare ale omului, în prezent asistăm la un apogeu al lor și acest lucru este legat de ceea ce în lumea spirituală a fost anunțat ca Apocalipsă, un proces profund de purificare morală prin care va trece întreaga omenire.

Așa cum se accelerează ritmul tehnologiei, confortului, bunăstării materiale, așa sunt accelerate și procesele de autodistrugere și degradare ale corpului fizic, iar această degradare și stricăciune interioară este străină acestei medicini și nu poate duce decât la deschiderea ochilor omenirii spre un alt mod de tratament, hrană și educație, mult mai aproape de cerințele sufletului și spiritului de care este nevoie în această tranziție.

În prezent există un echilibru care încă mai funcționează, sprijinit fiind de spiritele înalte ale pământului și din alte dimensiuni ale Cosmosului. Dar ce se va întâmpla atunci când munca acestor spirite înalte va fi depășită de inerția și lipsa dorinței de schimbare reală, autentică, a majorității oamenilor, este greu de precizat și ar putea fi cuantificat în daune, boli, suferință.

Fiecare om ar trebui să se concentreze mult mai activ spre o schimbare interioară, lăuntrică, spre mai multă bunăvoință și compasiune reală, altruistă, tocmai pentru ca acest tranzit evolutiv să se producă cu cât mai puține daune în structurile energetice ale întregii umanități. Și lucrurile de bază de care ar trebui să se țină cont în acest proces sunt păstrarea și sporirea iubirii în suflet, iertarea și munca de compensare, de slujire, în folosul comunității.